

WYROBY PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	NORMA BRANŻOWA	BN-64
	Wyroby kosmetyczno-perfumeryjne Pudry kosmetyczne	6145-06
		Zamiast RN-64/MPCh-2008
		Grupa katalogowa 1416

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są pudry kosmetyczne, które służą do ochrony cery przed wpływami atmosferycznymi, chronią nadmierne wydzieliny skóry, nadają jej świeży, matowy wygląd.

1.2. Określenia. Pudry kosmetyczne są to zabarwione i zaperfumowane mieszaniny bardzo mało sproszkowanych organicznych i nieorganicznych substancji, jak talk, węglan magnezu, tlenek cynku, kaolina, stearynian cynku lub magnezu, skrobia pszenna lub ryżowa.

1.3. Barwa. Pudry kosmetyczne produkowane są w gamie barw ustalonych we wzajemnym porozumieniu z odbiorcą, przy czym każdy odcień oznaczony jest nazwą barwy, jak kremowy I, kremowy III, kremoworóżowy, naturalny, naturalny ciemny, pastelowy, brzoskwiński, brzoskwiński ciemny, opalony itp.

1.4. Gatunki. W zależności od stopnia rozdrobnienia rozróżnia się dwa gatunki pudru: puder kosmetyczny i puder luksusowy kosmetyczny, oznaczony dodatkowo literą "L".

1.5. Przykład oznaczenia pudru kosmetycznego luksusowego barwy kremowej:

PUDER KOSMETYCZNY "L" KREMOWY I BN-64/6145-06

1.6. Normy związane

- PN-67/C-04500 Produkty chemiczne. Wytyczne pobierania i przygotowania próbek
- PN-81/C-04511 Analiza chemiczna. Oznaczanie małych zawartości arsenu
- PN-73/C-04820 Środki do prania i mycia, wyroby chemii gospodarczej oraz wyroby kosmetyczne i perfumeryjne. Wytyczne pakowania, przechowywania i transportu
- BN-64/6140-03 Wyroby kosmetyczno-perfumeryjne. Oznaczanie ciężaru nasypowego "po udrząszeniu"
- BN-64/6140-04 Wyroby kosmetyczne. Oznaczanie stopnia rozdrobnienia sypkich surowców i wyrobów kosmetycznych

2. WYMAGANIA TECHNICZNE

2.1. Wymagania ogólne

- wygląd zewnętrzny - bardzo lekki, miękki, jednorodny w całej masie proszek bez nieroztartych grudek poszczególnych składników,
- barwa - zgodna z zadeklarowaną na opakowaniu nazwą i z aktualnym wzorcem kolorów,
- zapach - przyjemny,

Zjednoczenie Przemysłu Środków Piorących i Kosmetyków
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Środków Piorących i Kosmetyków
dnia 31 grudnia 1964 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 1 marca 1965 r.
(Mon. Pol. nr 10/1965 poz. 38)

- d) własności - chłonne, kryjące i łatwa przyczepność do skóry,
- e) stopień rozdrobnienia pudru kosmetycznego - przesiew przez sito o wymiarach oczek 0,125 mm, grubości drutu 0,08, nie mniej niż 90%; dla luksusowego kosmetycznego pudru - przesiew przez sito o wymiarach oczek 0,08 mm, grubości drutu 0,05, całkowity,
- f) ciężar nasypowy "po udrząsieniu" - najwyżej 0,600 kg/l,
- g) zawartość ołowiu jako Pb - najwyżej 0,005%,
- h) zawartość miedzi jako Cu - najwyżej 0,010%.
- i) zawartość arsenu jako As - najwyżej 0,002%.

2.2. Okres trwałości. Puder kosmetyczny, przechowywany zgodnie z 3.2 powinien zachować cechy podane w 2.1 przez okres 300 dni od daty produkcji.

3. OPAKOWANIE, ZNAKOWANIE I PRZECHOWYWANIE

3.1. Opakowanie i znakowanie. Puder kosmetyczny należy pakować i znakować wg PN-73/C-04820. Opakowaniem jednostkowym może być torebka, pudełko tekturowe lub z tworzywa sztucznego, szczelnie zamknięte, wykonane w sposób uwidoczniający barwę pudru bez uszkodzenia opakowania.

3.2. Przechowywanie. Puder kosmetyczny należy przechowywać w suchych i przewiewnych pomieszczeniach.

4. BADANIA TECHNICZNE

4.1. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej. Każdą dostawę pudru przekraczającą 25 000 sztuk opakowań jednostkowych należy podzielić na partie o liczności opakowań jednostkowych nie więcej niż 25 000 sztuk pochodzących z jednej szarży produkcyjnej. Z każdej partii należy pobrać w sposób losowy 10 opakowań jednostkowych. W przypadku, gdy łączna masa pudru kosmetycznego zawartego z wybranych opakowań będzie mniejsza niż 100 g, liczbę opakowań jednostkowych należy odpowiednio powiększyć. Jeżeli partia przedstawiona do odbioru jest dostarczona w opakowaniach transportowych (skrzynkach), opakowania jednostkowe powinny być wybrane z różnych opakowań transportowych w sposób losowy. Z produktu, wybranego zgodnie z zasadami podanymi wyżej przygotować średnią próbkę laboratoryjną, zgodnie z PN-67/C-04500. Wielkość średniej próbki laboratoryjnej powinna wynosić co najmniej 100 g. Pakowanie, znakowanie i przeznaczenie średniej próbki laboratoryjnej - wg PN-67/C-04500.

4.2. Opis badań

4.2.1. Badanie wyglądu, zapachu oraz własności chłonnych, kryjących i przyczepności pudru należy przeprowadzać organoleptycznie.

4.2.2. Badanie barwy. Sprawdzenie barwy następuje przez porównanie próbki pudru z wzorcem. Na wyrównaną powierzchnię badanej próbki pudru nasypuje się niewielką ilość pudru wzorcowego o tym samym kolorze co badana próbka. Po pewnym wyrównaniu powierzchni, sprawdza się identyczność kolorów.

4.2.3. Oznaczanie stopnia rozdrobnienia należy przeprowadzać zgodnie z BN-64/6140-04.

4.2.4. Oznaczanie ciężaru nasypowego "po udrząsieniu" należy przeprowadzać zgodnie z BN-64/6104-03.

4.2.5. Oznaczanie zawartości ołowiu

4.2.5.1. Odczynniki

- a) Kwas solny cz.d.a. (33%).
- b) Amoniak cz.d.a., roztwór 10-procentowy.
- c) Kwas azotowy cz.d.a. (1.4).

d) Roztwór wzorcowy ołowiu zawierający 0,16 g azotanu ołowianego cz.d.a. zadać 5 ml kwasu azotowego o c.wł. 1,4, rozcieńczyć całość wodą destylowaną do 100 ml i starannie wymieszać. 1 ml otrzymanego roztworu zawiera 1 mg Pb. 1 ml otrzymanego roztworu rozcieńczyć wodą destylowaną do 100 ml (roztwór nietrwały) i wymieszać. W ten sposób przyrządzony roztwór wzorcowy zawiera w 1 ml 0,01 mg Pb.

e) Cyjanek potasowy cz.d.a., roztwór 10 g KCN cz.d.a. rozpuścić w 90 ml wody destylowanej, zadać 2 ml wody utlenionej i pozostawić na 24 godz, następnie wodą uzupełnić do 100 ml i wymieszać.

f) Siarczek sodowy, roztwór 10 g siarczku sodowego cz.d.a. rozpuścić w wodzie, uzupełnić do 100 ml i wymieszać.

4.2.5.2. Sprawdzanie czystości odczynników. Zmieszać używane do oznaczania odczynniki w następujący sposób. 5 ml 10-procentowego amoniaku zobojętnić stężonym kwasem azotowym (c.wł. 1,4), dodać 0,5 ml 10-procentowego roztworu cyjanku potasowego i uzupełnić wodą destylowaną do 25 ml. Dodać 1 kroplę 10-procentowego roztworu siarczku sodowego i dokładnie zmieszać. Roztwór tak uzyskany nie może ciemnieć.

4.2.5.3. Roztwory

a) Roztwór podstawowy. Wyprażyć 5 g badanego pudru, zadać kilkoma kroplami stężonego kwasu azotowego cz.d.a., ogrzewać i odparować do sucha. Po ostudzeniu rozpuścić zawartość tygla w około 5 ml wody destylowanej i przenieść ilościowo do kolby pomiarowej pojemności 100 ml. Tygiel przepłukać wielokrotnie małymi porcjami wody. Roztwór uzupełnić wodą do 100 ml i dobrze wymieszać.

b) Roztwór analityczny. 10 ml roztworu podstawowego należy zalkalizować 10-procentowym amoniakiem (sprawdzić nadmiar amoniaku organoleptycznie) i dodać 0,5 ml 10-procentowego roztworu cyjanku potasowego. Po zamieszaniu roztwór przesączyć przez suchy mały sącdek ilościowy do kalibrowanego cylindra pojemności 25 ml. Sącdek przemyć taką ilością wody, aby nie przekroczyć 25 ml objętości całego roztworu. Roztwór uzupełnić wodą do 25 ml.

c) Roztwór pomocniczy. 5 ml roztworu podstawowego zalkalizować 10-procentowym amoniakiem (sprawdzić nadmiar amoniaku organoleptycznie), dodać 0,5 ml 10-procentowego roztworu cyjanku potasowego i po zamieszaniu dodać 1,25 ml roztworu wzorcowego ołowiu. Po ponownym wymieszaniu roztwór przesączyć ponownie jak roztwór analityczny, do cylindra pojemności 25 ml i uzupełnić wodą destylowaną do 25 ml.

4.2.5.4. Wykonanie oznaczania. Zadać roztwór analityczny i roztwór pomocniczy kroplą 10-procentowego roztworu siarczku sodowego i dokładnie każdy z osobna wymieszać.

4.2.5.5. Ocena wyników. Jeżeli w dwóch próbkach przeprowadzonych w określony sposób roztwór analityczny będzie jaśniejszy niż roztwór pomocniczy, puder kosmetyczny zawiera mniej niż 5 mg Pb w przeliczeniu na 100 g masy.

4.2.6. Oznaczanie zawartości miedzi

4.2.6.1. Odczynniki

a) Roztwór wzorcowy miedzi 0,0393 g $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ cz.d.a. rozpuścić w kolbie pomiarowej pojemności 100 ml w wodzie destylowanej i uzupełnić wodą do kreski. 1 ml roztworu wzorcowego zawiera 0,0001 g miedzi.

b) Kwas siarkowy cz.d.a., roztwór 20-procentowy.

c) Kwas octowy cz.d.a., roztwór 5-procentowy.

d) Amoniak cz.d.a., roztwór 10-procentowy.

e) Salicylo-aldoksym cz.d.a., roztwór 1-procentowy w 5-procentowym alkoholu etylowym.

4.2.6.2. Wykonanie oznaczania. 5 g badanego pudru kosmetycznego odważonego z dokładnością do 0,01 g zwęglić w niskiej temperaturze, a następnie wyprażyć w temperaturze około 800°C. Otrzymany popiół zwilżyć kilkoma kroplami 20-procentowego kwasu octowego i ostrożnie odparować do sucha. Osad rozpuścić w 5 ml wody i następnie zalkalizować kilkoma kroplami 10-procentowego amoniaku i wreszcie zakwasić 5-procentowym kwasem octowym. Roztwór uzupełnić wodą do 10 ml. Po wymieszaniu roztwór przesączyć i zadać 3 kroplami 1-procentowego roztworu salicylo-aldoksymu. Powstałe zmetnienie nie może być większe niż powstałe w próbie porównawczej, w której zastąpiono popiół z 5 g pudru kosmetycznego 5 ml wzorcowego roztworu miedzi. Porównanie zmetnień przeprowadzić w nefelometrze Pulfficha.

4.2.7. Oznaczanie zawartości arsenu. Oznaczanie zawartości arsenu należy przeprowadzić wg PN-81/C-04511.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

Wydanie 3 - stan aktualny: styczeń 1987 - uaktualniono normy związane.